

VISOKI TRGOVAČKI SUD RH
putem
TRGOVAČKOG SUDA U VARAŽDINU
Cehovska 1, 42000 Varaždin

Poslovni broj: **St-529/2017**

Stečajni dužnik: **ISTO d.d. u stečaju,**
Varaždin, Augusta Šenoe 4-6, OIB: 88502209643

Stečajni vjerovnik: **ISTO Grupa d.d.,**
Zagreb, Ulica Nikole Tesle 10, OIB: 78858201330

ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA
protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu,
poslovni broj St-529/17-981 od 29. srpnja 2026. godine

U Zagrebu, 13. kolovoza 2026. godine

I. U predmetu pod gornjim brojem, Trgovački sud u Varaždinu donio je rješenje posl. broj St-529/17-981 od 29. srpnja 2026. godine (dalje: "**Rješenje**").

Sud je Rješenjem odbacio kao nedopušten prijedlog Stečajnog vjerovnika da se utvrdi da je dio tražbine vjerovnika Mustafe Šahdanovića (u iznosu od 31.389,48 eura) i dio tražbine vjerovnika Andrije Lončara (u iznosu od 31.009,26 eura) prešao na Stečajnog vjerovnika te da Stečajnom vjerovniku pripada i pravo glasa u istom iznosu.

Prvostupanjski sud je istim Rješenjem odbacio kao nedopuštenu i žalbu Stečajnog vjerovnika protiv odluke donesene na skupštini vjerovnika od 11. prosinca 2025. godine (dalje: "**Skupština**") kojom Stečajnom vjerovniku nije priznato pravo glasa za gore navedene tražbine u ovom stečajnom postupku.

Stečajni vjerovnik pravodobno podnosi ovu žalbu protiv Rješenja u cijelosti, zbog svih žalbenih razloga predviđenih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

POGREŠNA PRIMJENA MATERIJALNOG PRAVA (čl. 91 ZOO)

II. Sud u obrazloženju pobijanog Rješenja navodi kako Stečajni vjerovnik u ovom stečajnom (izvanparničnom) postupku traži od suda da donese rješenje kojim bi utvrdio postojanje njegovog prava, a nije podnio tužbu na utvrđenje sukladno čl. 187. ZPP-a. Sud je stoga prijedlog odbacio kao nedopušten obzirom da u stečajnom postupku nije moguće donositi deklaratorna rješenja o utvrđenju prava.

Ovakvo pravno stajalište prvostupanjskog suda rezultat je prvenstveno **pogrešnog tumačenja naravi podnesenog prijedloga**, čime je sud postupio protivno načelu zabrane pretjeranog formalizma u (izvan) parničnom postupku.

Iz sadržaja Prijedloga potpuno je razvidno da se ne radi o prijedlogu kao "*tužbi za utvrđenje*" iz čl. 187. ZPP-a, nego da je Stečajni vjerovnik podnio **prijedlog za utvrđivanje procesnog sljedništva (promjene vjerovnika)** u predmetnom stečajnom postupku.

Pravno sljedništvo (promjena stranke na strani vjerovnika) uslijed cesije ili zakonske subrogacije je standardni institut koji se redovito provodi u tijeku stečajnog postupka na temelju odgovarajućih isprava. Kada treća osoba dokaže da je stupila na mjesto dosadašnjeg vjerovnika, sud je dužan u skladu s time postupati.

Kvalificiranjem Prijedloga kao (nedopuštene) deklaratorne tužbe iz čl. 187. ZPP-a, prvostupanjski sud je Prijedlog pogrešno odbacio umjesto da, **na temelju dostavljenih nespornih javnih isprava, utvrdi da je došlo o promjeni vjerovnika**. Takvim postupanjem Stečajnom vjerovniku je nezakonito uskraćeno pravo na sudjelovanje u postupku, pravo glasa i pravo na namirenje iz stečajne mase za tražbine koje je zakonito stekao i platio.

Prvostupanjski sud pritom ignorira činjenicu da predmetne tražbine vjerovnika Mustafe Šahdanovića i Andrije Lončara **nisu sporne, niti Stečajni vjerovnik traži njihovo utvrđenje**. Kako sud i sam navodi, tražbina vjerovnika Mustafe Šahdanovića kao i tražbina vjerovnika Andrije Lončara **već su pravomoćno utvrđene u ovom stečajnom postupku**.

Stečajni vjerovnik je javnim ispravama (izvodima iz Očevidnika Financijske agencije o prisilnoj naplati na teret Stečajnog vjerovnika) neoborivo dokazao da je namirio navedeni iznos tražbina stečajnih vjerovnika Mustafe Šahdanovića i Andrije Lončara:

MASTAF ŠAHĐANOVIĆ

Vjerovnik **Mustafa Šahdanović** je u ovom postupku prijavio tražbinu razvrstanu u I. viši ispladni red, temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Pr-2181/00 od 16. lipnja 2009. godine, presude Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj GŽ-3489/09 od 24. studenog 2009. godine i presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Pr-263/10 od 12. ožujka 2012. godine (potvrđene odlukom Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj GŽr-1103/12 od 4. studenog 2014. godine).

Vjerovnik Mustafa Šahdanović je predmetnu tražbinu naplatio na teret Stečajnog vjerovnika, ovrhom na novčanim sredstvima, u ukupnom iznosu od 31.389,48 eura, u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Varaždinu, pod posl. brojem Ovr-141/18.

U navedenom ovršnom rješenju jasno je navedeno da se ovrhom naplaćuje tražbina Mustafe Šahdanovića utvrđena pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Pr-2181/00 od 16. lipnja 2009. godine, što je ujedno i osnova temeljem koje je utvrđena tražbina Mustafe Šahdanovića u ovom postupku.

Stečajni vjerovnik je izvodom iz Očevidnika Financijske agencije dokazao da je Mustafa Šahdanović na teret Stečajnog vjerovnika, po osnovi presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Pr-2181/00 (što je jasno vidljivo u Očevidniku), naplatio **iznos od 31.389,48 eura, u kojem iznosu Stečajni vjerovnik, silom zakona (institutom zakonske subrogacije), stupa na mjesto ranijeg vjerovnika Mustafe Šahdanovića.**

Dokaz: uvid u spis, dokumenti prileže spisu

ANDRIJA LONČAR

Vjerovnik **Andrija Lončar** je u ovom stečajnom postupku prijavio tražbinu razvrstanu u I. viši ispladni red, temeljem presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Pn-2677/00, presude Župnijskog suda u Zagrebu, posl. broj XLI Gzn-3543/05 i rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovrpl-458/06.

Vjerovnik je predmetnu tražbinu naplatio na teret Stečajnog vjerovnika, ovrhom na novčanim sredstvima, u iznosu od 31.009,26 eura, u postupku koji se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu, pod posl. brojem Ovrpl-458/06.

Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovrpl-458/06 od 2. veljače 2006. godine, određena je ovrha novčane tražbine po računima ovršenika Industrogradnje d.d. Zagreb, pravnog prednika Stečajnog vjerovnika. Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovrpl-458/06 od 11. prosinca 2023. nastavljen je postupak u odnosu na I. ovršenika ISTO Grupa d.d. (ovdje Stečajnog vjerovnika), II. ovršenika Industrogradnja d.d. (sada u stečaju) i III. ovršenika ISTO d.d. (sada u stečaju).

Osnova temeljem koje je namiren dio tražbine Andrije Lončara, utvrđena rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovrpl-458/06 od 2. veljače 2006. god., ujedno je i osnova temeljem kojeg je utvrđena tražbina Andrije Lončara u ovom postupku.

Stečajni vjerovnik je izvodom iz Očevidnika Financijske agencije dokazao da je Andrija Lončar na teret Stečajnog vjerovnika, po osnovi rješenja o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovrpl-458/06 od 2. veljače 2006. godine (što je jasno vidljivo u Očevidniku), naplatio **iznos od 31.009,26 eura, u kojem iznosu Stečajni vjerovnik, silom zakona stupa na mjesto ranijeg vjerovnika Andrije Lončara (institut zakonske subrogacije).**

Dokaz: uvid u spis, dokumenti prileže spisu

III. Sukladno izričitoj odredbi članka 91. Zakona o obveznim odnosima **ispunjenjem obveze od strane osobe koja ima pravni interes, na nju prelazi vjerovnikova tražbina sa svim sporednim pravima.** Prijelaz već utvrđene tražbine nastupio je ***ipso iure* (silom zakona) u trenutku ispunjenja obveze.**

Navedeno potvrđuje i sudska praksa, primjerice Trgovački sud u Splitu, St-398/13-275 od 15. prosinca 2020. godine i Vrhovni sud RH, Rev-3041/18 od 4. srpnja 2023. godine:

“U odnosu pak na iznose koje je eventualno jamac platac platio za stečajnog dužnika kao glavnog dužnika nakon otvaranja stečajnog postupka, u tom slučaju nastupa zakonska subrogacija i jamac stječe sva vjerovnikova ovlaštenja prema stečajnom dužniku kao glavnom dužniku.”

Dokaz: rješenje Trgovačkog suda u Splitu, posl. broj St-398/13-275 od 15.12.2020.

“Navedeno stoga, što kada je u konkretnom slučaju došlo do zakonske subrogacije (iz razloga što je tužitelj otplatio kredit prvo tuženice, a kako bi izbjegao ovrhu na nekretnini...) samim ispunjenjem obveze prvo tuženice na tužitelja je prešla tražbina HPB-a, u smislu odredbe čl. 91 ZOO.”

Dokaz: presuda Vrhovnog suda RH, posl.broj Rev-3041/18 od 04.07.2023.

Slijedom naprijed navedenog, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo. Pritom valja naglasiti da se **prvostupanjski sud pogrešno pozvao na odluku VTS PŽ-1146/23**, osobito na stav da u stečajnom izvanparničnom postupku nije dopušteno podnositi prijedloge za utvrđenje postojanja prava ili pravnog odnosa, jer, kako je naprijed navedeno, stečajni vjerovnik nije podnio prijedlog za utvrđenje u smislu čl. 187. ZPP-a, niti traži deklaratorno utvrđenje bilo kakvog prava, već je **podnio prijedlog radi procesnog sljedništva (promjene vjerovnika) nastale temeljem zakonske subrogacije, koja nastupa po zakonu** budući da su predmetne tražbine već pravomoćno utvrđene, pa potom prešle na Stečajnog vjerovnika ispunjenjem, te **sud prijenos tražbine ne utvrđuje, nego ga samo konstatira kao pravnu činjenicu. Sud se stoga pozvao na sudsku praksu koja se ovdje ne može primijeniti.**

Sud je temeljem Prijedloga bio dužan **ispraviti tablice utvrđenih tražbina odnosno uzeti u obzir činjenice na koje je Stečajni vjerovnik ukazao**, na način da umjesto vjerovnika Mustafe Šahdanovića i Andrije Lončara, na njihovo mjesto, u iznosu u kojem su njihove tražbine namirene od strane Stečajnog vjerovnika, **upiše Stečajnog vjerovnika kao nositelja svih prava iz predmetnih tražbina odnosno kao novog stečajnog vjerovnika - stjecatelja istih tražbina.**

Stečajni vjerovnik drži daje sud, a obzirom je Stečajni vjerovnik dostavio svu potrebnu dokumentaciju, već na Skupštini trebao Stečajnom vjerovniku omogućiti sudjelovanje u odnosu na predmetne tražbine, posebno u odnosu na pravo glasa.

POVREDA PRAVA NA PRISTUP SUDU I UČINKOVIT PRAVNI LIJEK

IV. Kada bi pobijano Rješenje opstalo, to bi značilo da je prvostupanjski sud doveo **Stečajnog vjerovnika u situaciju da je isti prisiljen pokrenuti parnični postupak** radi utvrđenja da su na istog prešle predmetne tražbine, što bi Stečajnom vjerovniku *de facto* onemogućilo sudjelovanje u stečajnom postupku.

Stečajni postupak je hitni postupak te bi isti izgledno mogao biti okončan prije nego što se pravomoćno odluči po tužbi Stečajnog vjerovnika radi utvrđenja. U tom slučaju, Stečajni vjerovnik bi (čak i u situaciji da se u parničnom postupku donese odluka u njegovu korist) bio onemogućen u sudjelovanju u stečajnom postupku, a tijekom njegovog trajanja ne bi mogao utjecati na tijek postupka niti na odluke koje se u njemu donose.

Sud je povrijedio pravo Stečajnog vjerovnika na pravično suđenje i pristup sudu time što je onemogućio vjerovnika da konzumira svoja prava unutar stečajnog postupka.

SUD JE BIO DUŽAN ODLUČITI O PRAVU GLASA

V. Sud sukladno čl. 106. st. 1. Stečajnog zakona nema diskrecijsko pravo uskratiti pravo glasa vjerovniku čija je tražbina utvrđena. Što se nesporno odnosi i na situaciju u kojoj je tražbina prešla na novog vjerovnika (npr. ustupom ili zakonskom subrogacijom).

Sud je na Skupštini, makar na to nema pravo, odbio Stečajnom vjerovniku priznati pravo glasa te je kao razlog naveo da *"za sada nije moguće priznati vjerovniku Isto grupa d.d. pravo glasa za navedene tražbine obzirom je potrebno izvršiti detaljne provjere te zatražiti očitovanje Andrije Lončara i Mustafe Šahdanovića..."*

Dokaz: uvid u spis

Stečajni vjerovnik upire da prvostupanjski sud nije trebao provoditi provjere, jer je namirenje predmetnih tražbina Stečajni vjerovnik dokazao javnim ispravama - rješenjima o ovrsi te očevidnicima FINA-e koji potvrđuju da je Stečajni vjerovnik ranijim stečajnim vjerovnicima podmirio tražbinu iz tih javnih isprava.

Bez obzira na navedeno, sud je javno izrečenim stavom o detaljnim provjerama koje je potrebno izvršiti, kod Stečajnog vjerovnika stvorio legitimno i opravdano očekivanje da će se najavljene detaljne provjere doista i provesti (makar je isto protivno zakonu) kao i da će se pribaviti očitovanja ranijih stečajnih vjerovnika, a nakon provedenog postupka Stečajni vjerovnik bi trebao ostvariti svoja prava.

Unatoč vlastitoj najavi i procesnom koraku koji je sam odredio kao nužan preduvjet za odlučivanje, sud je nakon Skupštine, **bez provođenja bilo kakve provjere i bez pribavljanja očitovanja ranijih stečajnih vjerovnika**, donio pobijano Rješenje kojim je odbacio Prijedlog.

Postupajući na opisani način, prvostupanjski sud je **donio tzv. odluku iznenađenja**, čime je počinio **bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 6. ZPP-a**. Sud je, naime, **postupio kontradiktorno vlastitim utvrđenjima i najavama sa Skupštine**, čime je Stečajnom vjerovniku u potpunosti onemogućio raspravljanje pred sudom. Nedopustivo je da sud izvođenje određenih dokaza i provjera postavi kao preduvjet za donošenje odluke, a potom donese rješenje o odbacivanju bez da je navedene provjere uopće proveo ili se o njima na bilo koji način očitovao.

STJECANJE BEZ OSNOVE

VI. Nadalje, sud je odbacivanjem Prijedloga u potpunosti **zanemario nespornu činjenicu da su vjerovnici Mustafa Šahdanović i Andrija Lončar predmetne tražbine već namirili prisilnim putem, preko FINA-e, a na teret Stečajnog vjerovnika.** Takvim postupanjem prvostupanjski sud izravno **otvara put neosnovanom obogaćenju** protivne strane u smislu članka 1111. ZOO-a.

Očevidnicima FINA-e dokazano je da su s računa Stečajnog vjerovnika ovršeni iznosi kojima su isplaćene tražbine vjerovnika Mustafe Šahdanovića i Andrije Lončar te je vidljiva osnova prisilne naplate.

Predmetna prisilna naplata namirila je ranije vjerovnike, čime je prestala obveza Stečajnog dužnika prema njima. Slijedom navedenog, ako bi se prihvatilo pogrešno pravno stajalište prvostupanjskog suda iz pobijanog Rješenja - prema kojem se Stečajnom vjerovniku ne priznaje stjecanje tražbina temeljem zakonske subrogacije niti pravo na stupanje na mjesto namirenih vjerovnika - došlo bi do pravno neodrživog dvostrukog namirenja iste tražbine: vjerovnici bi zadržali pravo na novčani iznos koji im je Stečajni vjerovnik već isplatio prisilnim putem preko FINA-e, a istovremeno bi zadržali i status vjerovnika u ovom postupku s pravom na sudjelovanje i (ponovno) namirenje iz stečajne mase za već podmirenu tražbinu.

Konačno, u slučaju da se navedenim vjerovnicima ne dopusti namirenje u stečaju (jer je njihova tražbina namirena prisilnom naplatom), a ne provede zakonska subrogacija iz čl. 91. ZOO, stečajna masa bi zadržala korist od smanjenja ukupnih obveza koje je podmirio treći (ovdje Stečajni vjerovnik), a Stečajni vjerovnik bio bi u istom iznosu oštećen.

Svrha instituta zakonske subrogacije iz čl. 91. ZOO-a je i sprječavanje stjecanja bez osnove. Onaj tko je imao pravni interes i platio je tuđi dug, automatski stupa na mjesto dotadašnjeg vjerovnika upravo zato da se dužnik ne bi neosnovano okoristio na račun platitelja.

Pobijanim Rješenjem sud grubo krši navedene zakonske odredbe. Umjesto da u (hitnom) stečajnom postupku konstatira nespornu činjenicu isplate i pripadajući prijelaz tražbine (čime bi zaštitio imovinska prava Stečajnog vjerovnika), sud formalističkim odbacivanjem stvara pretpostavke za nezakonit prijenos imovine i neosnovano obogaćenje trećih osoba na štetu Stečajnog vjerovnika.

POVREDA PRAVA NA PRISTUP SUDU I UČINKOVITI PRAVNI LIJEK

VII. Prvostupanjski sud se u pobijanom Rješenju ne poziva ni na koju odredbu Stečajnog zakona kao pravnu osnovu za odbacivanje prijedloga Stečajnog vjerovnika, već isključivo na čl. 187. ZPP-a (toč. 6) pri čemu **daje obrazloženje koje je logički i pravno kontradiktorno**, budući da sud najprije izričito navodi kako Stečajni vjerovnik nije podnio tužbu na utvrđenje iz čl. 187. ZPP-a, a potom zaključuje da sud u ovom postupku ne može primjenjivati tu odredbu jer se radi o izvanparničnom postupku te se (pogrešno) poziva na stav iz odluke VTS RH, posl. broj PŽ-1146/23 (*sud u stečajnom postupku ne može utvrđivati postojanje odnosno nepostojanje prava ili pravnog odnosa*) radi čega sud pogrešno zaključuje da je Prijedlog trebalo odbaciti.

Osim toga, odredba **čl. 187. ZPP-a ne može biti osnova za odbacivanje prijedloga te stoga prvostupanjski sud u pobijanoj odluci uopće nije naveo odredbu zakona temeljem koje je odbacio Prijedlog stečajnog vjerovnika**, čime je počinio je bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a. Naime, prvostupanjski sud je prijedlog Stečajnog vjerovnika odbacio kao nedopušten bez navođenja bilo koje odredbe Stečajnog zakona koja bi takvu nedopuštenost propisivala, pogrešno se pozvao na čl. 187. ZPP-a te je odbacio prijedlog bez zakonske osnove, uz nejasne i proturječne razloge čime je povrijedio pravo stečajnog vjerovnika na učinkoviti pravni lijek (čl. 18 st. 3 Ustava RH i čl. 13 Konvencije).

VIII. Slijedom svega navedenog, Stečajni vjerovnik predlaže drugostupanjskom sudu da **usvoji ovu žalbu, preinači pobijano rješenje** na način da u cijelosti usvoji prijedlog ISTO Grupe d.d. i donese odluku kojom će potvrditi da je ISTO Grupa d.d. Zagreb, OIB 78858201330, stekla tražbinu vjerovnika Mustafe Šahdanovića, OIB 14939072745, u iznosu 31.389,48 eura kao i tražbinu vjerovnika Andrije Lončara, OIB 79510815881, u iznosu 31.009,26 eura, temeljem zakonske subrogacije, s danom plaćanja navedenih tražbina.

Podredno, Stečajni vjerovnik predlaže drugostupanjskom sudu da **ukine pobijano rješenje i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak** i odlučivanje, uz uputu prvostupanjskom sudu da je dužan odlučiti o prijenosu tražbine na temelju priloženih isprava o ispunjenju obveza prema vjerovnicima Mustafi Šahdanoviću, OIB 14939072745, i Andriji Lončaru, OIB 79510815881.

ISTO Grupa d.d.
Josip Galinec, direktor

**JOSIP
GALINEC**

Digitally signed by
JOSIP GALINEC
Date: 2026.08.14
14:35:28 +02'00'